

FÖLJENOT

---

från: Sekretariatet

till: Konventet

Ärende: **Rapport från konventets ordförandeskap till Europeiska rådets
ordförande**

För konventets ledamöter bifogas rapporten från konventets ordförandeskap till Europeiska rådets ordförande.

_____

RAPPORT
FRÅN KONVENTETS ORDFÖRANDESKAP TILL
EUROPEISKA RÅDETS ORDFÖRANDE

1. Konventet om Europas framtid har som svar på mandatet från Europeiska rådet vid mötet i Laeken den 14–15 december 2001 slutfört sitt uppdrag och lägger för Europeiska rådets ordförande fram resultatet av sitt arbete: ett utkast till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa.
2. Enligt planerna i Laekenförklaringen lämnade konventets ordförande lägesrapporter till Europeiska rådet vid mötena i juni 2002 (Sevilla), oktober 2002 (Bryssel), december 2002 (Köpenhamn) och april 2003 (Aten). Han lade fram del I och del II av utkastet till fördrag för Europeiska rådet i Thessaloniki den 20 juni 2003 och därefter har de inte ändrats. Del III och del IV, vars preliminära texter fanns tillgängliga i Thessaloniki, har därefter slutförts och nu lagts till.
3. Detta avslutar sjutton månaders arbete i konventet, vars ledamöter och suppleanter finns på förteckningen i bilaga I. De har sammanträtt i plenum vid 26 tillfällen (52 dagar) och har åhört 1 800 inlägg. Konventet har också inrättat elva arbetsgrupper och tre diskussionscirkel, var och en med sitt eget specifika mandat, som sammanträdde för att kunna ta upp särskilda frågor (finns på förteckningen i bilaga II) och lämna rekommendationer till konventet som helhet. Konventets ledamöter har lämnat in 386 skriftliga bidrag till konventet i sin helhet och 773 bidrag till arbetsgrupperna och diskussionscirkelarna.
4. Presidiet, vars ledamöter finns på förteckningen i bilaga I, har sammanträtt vid 50 tillfällen och lagt fram 52 dokument för konventet. Presidiets ledamöter har varit ordförande i arbetsgrupperna och diskussionscirkelarna på förteckningen i bilaga II och lagt fram sina rapporter för konventet.

5. Konventet har arbetat under helt öppna former: dess möten var offentliga och alla officiella dokument var tillgängliga på konventets webbplats, som har haft i genomsnitt 47 000 besökare per månad, en siffra som nådde upp till 100 000 besökare i juni 2003. Dessutom har det tagit ett antal initiativ för att ytterligare öka delaktigheten i arbetet. Det forum som inrättades genom Laekendeklarationen har mottagit 1 264 bidrag från icke-statliga organisationer, näringslivet, den akademiska världen och andra. Möten med en mängd olika grupper med intresse för konventet anordnades. I dessa ingick kyrkor och religiösa organisationer, tankesmedjor, företrädare för lokala och regionala organisationer samt icke-statliga organisationer. Slutligen ägde ett särskilt plenarmöte rum i juni 2002, vilket ägnades åt det civila samhället. Ett ungdomskonvent anordnades i juli 2002 och dess ordförande blev en extra observatör under konventets fortsatta arbete.
6. En huvudelement i konventets framgång har varit den fulla roll som ledamöterna från kandidatländerna har spelat. I enlighet med Laekenförklaringen har de deltagit fullt ut i konventets överläggningar; konventet beslutade att gå ännu längre och en av dem vald företrädare inbjöds att delta i alla presidiets diskussioner. För att kandidatländernas ledamöter skulle kunna vända sig till konventet på sitt eget modersmål ordnades tolkning. Europeiska rådets beslut om utvidgningen i december 2002, och den därpå följande ratificeringsprocessen i kandidatländerna, framhäver betydelsen av dessa beslut som genomfördes redan vid konventets inledning.
7. Konventets uppgift byggde på de fyra frågor som togs upp i "Niceförklaringen om unionens framtid" och som därefter vidareutvecklades i det mandat som utarbetades av Europeiska rådet i Laeken. Under sina inledande möten tog konventet upp frågor som avgränsning av befogenheter och förenkling av unionens instrument och förfaranden. Genom dessa diskussioner i plenum och med hjälp av resultatet från den första omgången arbetsgrupper kunde konventet i oktober 2002 fastställa den lämpligaste strukturen för det framtida fördraget, som skall kunna tillgodose kraven på klarhet och förenkling. Detta återspeglas i konventets resultat: de befintliga fördragen har slagits samman och omstrukturerats till ett utkast till konstitution och Europeiska unionen är försedd med en enda

juridisk person. Detta tillvägagångssätt säkerställde stödet från ett stort antal konventsledamöter och gjorde det möjligt för konventet att uppnå bred konsensus om ett konsoliderat och fullständigt utkast till fördrag, i fyra delar, som det skall lägga fram för Europeiska rådet.

8. Konventet enades om en avsevärd förstärkning av unionens demokratiska natur. I konstitutionen tillgodoses detta. Där krävs nämligen en avsevärt utvidgad roll för Europaparlamentet, med dubbelt så stor användning av lagstiftning genom medbeslutande, som på så sätt blir unionens normala lagstiftningsprocess, och en betydande förenkling av därtill hörande förfarandena. Nya mekanismer har utarbetats för att garantera bättre informationsflöde till de nationella parlamenten och deras deltagande i unionens arbete, särskilt när det gäller lagstiftningen. Unionens befogenheter har förtydligats, indelats i kategorier och stabiliserats, och antalet rättsliga instrument har minskats för att öka allmänhetens förståelse, förbättra verksamhetens effektivitet och göra en tydlig åtskillnad mellan unionens och medlemsstaternas roller.
9. För att unionens centrala institutioner skall kunna anpassas till de nya dimensionerna av utvidgningen har det införts möjligheter att förstärka alla tre samtidigt som balansen mellan dem upprätthålls. Konventet anser att unionens effektivitet kommer att öka väsentligt genom dessa reformer.
10. Stadgan om de grundläggande rättigheterna, som proklamerades vid Europeiska rådet i Nice, har införlivats i konstitutionen som del II. Konventet noterade att de "Förklaringar" som utarbetats på uppmaning av stadgekonventets presidium och uppdaterats under ledning av konventets presidium utgör ett viktigt hjälpmedel för att tolka stadgan.
11. Konventet har utarbetat nya protokoll om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen och om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna liksom uttryckliga protokoll om eurogruppen och Euratom. Det har inte ägnat sig åt att se över de befintliga protokollen till de nuvarande fördragen och följaktligen inte heller åt att

utforma de protokoll som nämns i artiklarna IV-1 och IV-2. Det ankommer på regeringskonferensen att slutföra denna uppgift. Likaledes blir det regeringskonferensens uppgift att upprätta de i artikel III-213 och artikel III-214 föreskrivna förteckningarna över medlemsstater som deltar i det strukturerade samarbetet eller i det närmare samarbetet när det gäller det ömsesidiga försvaret samt att se till att uppmaningen, vilken återfinns i motsvarande deklaration i konventet, om att det så snart som möjligt skall inrättas en europeisk myndighet för yttre åtgärder följs upp.

12. Europeiska rådet bör uppmärksamma två andra särskilda frågor som det kan vara lämpligt att vidareutveckla. Först förordade ett stort antal konventsledamöter en mer ambitiös inställning till frågan om öppenhet, genom att det automatiskt skall förutsättas att det finns en rätt till tillgång till alla handlingar. I förslaget till konstitution införs en skyldighet för institutionerna att anta regler om öppenhet. Ambitionsnivån i dessa regler, och i vilken utsträckning krav på tillgång kan tillmötesgås, måste därför tas upp i senare lagstiftning.
13. Därefter önskade några ledamöter på nytt se över, och kanske uppdatera, bestämmelserna i Euratomfördraget, men konventet ansåg inte att det hade vare sig mandat eller tid och befogenhet att göra detta. Euratoms framtid är fortfarande en fråga som det kan vara lämpligt att Europeiska rådet tar upp i något skede.
14. Några konventsledamöter kunde inte stödja utkastet till konstitution även om de inte ville blockera konsensus. En grupp med fyra ledamöter ansåg att konventet inte i tillräcklig utsträckning besvarat frågan i bestämmelsen om ökad politisk legitimitet i Laekenmandatet; deras alternativa minoritetsrapport där de föreslår ett "demokratiernas Europa" bifogas i bilaga III.
15. Ett antal andra konventsledamöter anslöt sig till den breda konsensus som rådde om utkastet till konstitution, men skulle ha föredragit en mer långtgående strategi, särskilt när det gäller utvidgningen av omröstning med kvalificerad majoritet och förfarandena för framtida ändringar av konstitutionen.

16. Tack vare alla ledamöters stora insats och engagemang har konventet framgångsrikt kunnat slutföra sitt arbete och lägga fram vad som vid Europeiska rådets möte i Thessaloniki ansågs utgöra "en god grund" för den kommande regeringskonferensen. Det är konventets förhoppning att den kraft som genererats och den balanserade syntes om vilken konsensus nåtts efter långa och ingående diskussioner kommer att behållas under regeringskonferensen.
17. Konventet har fullföljt mandatet från Europeiska rådet i Laeken. Det har nu avslutats. Genom att lägga fram utkastet till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa och denna rapport anser sig konventets ordförandeskapet ha slutfört sitt uppdrag och avslutar därför sitt arbete.
18. Konventets arkiv kommer att deponeras i rådets generalsekretariat.

Valéry Giscard d'Estaing
Konventets ordförande

Giuliano Amato
Vice ordförande

Jean-Luc Dehaene
Vice ordförande

John Kerr
Generalsekreterare

EUROPEISKA KONVENTET

DELTAGARLISTA

ORDFÖRANDESKAPET

Valéry GISCARD d'ESTAING
Giuliano AMATO
Jean-Luc DEHAENE

Ordförande
Vice ordförande
Vice ordförande

ANDRA LEDAMÖTER AV PRESIDIET

Michel BARNIER	Företrädare för Europeiska kommissionen
John BRUTON	Företrädare för de nationella parlamenten
Henning CHRISTOPHERSEN	Företrädare för det danska ordförandeskapet
Alfonso DASTIS	Företrädare för det spanska ordförandeskapet (fr.o.m. mars 2003)
Klaus HÄNSCH	Företrädare för Europaparlamentet
Giorgos KATIFORIS	Företrädare för det grekiska ordförandeskapet (t.o.m. februari 2003)
Iñigo MÉNDEZ DE VIGO	Företrädare för Europaparlamentet
Ana PALACIO	Företrädare för det spanska ordförandeskapet (t.o.m. mars 2003)
Giorgos PAPANDREOU	Företrädare för det grekiska ordförandeskapet (fr.o.m februari 2003)
Gisela STUART	Företrädare för de nationella parlamenten
Antonio VITORINO	Företrädare för Europeiska kommissionen
Alojz PETERLE	Inbjuden

KONVENTSLEDAMÖTER

FÖRETRÄDARE FÖR EUROPAPARLAMENTET

Jens-Peter BONDE (DK)
Elmar BROK (D)
Andrew Nicholas DUFF (UK)
Olivier DUHAMEL (F)
Klaus HÄNSCH (D)

Sylvia-Yvonne KAUFMANN (D)
Timothy KIRKHOPE (UK)
Alain LAMASSOURE (F)
Linda McAVAN (UK)
Hanja MAIJ-WEGGEN (NL)
Luís MARINHO (P)
Íñigo MÉNDEZ DE VIGO Y MONTOJO (ES)
Cristiana MUSCARDINI (IT)
Antonio TAJANI (IT)
Anne VAN LANCKER (B)
Johannes VOGGENHUBER (ÖS)

FÖRETRÄDARE FÖR KOMMISSIONEN

Michel BARNIER

António VITORINO

FÖRETRÄDARE FÖR MEDLEMSSTATERNA

LAND

BELGIË/BELGIQUE

Regeringen
Louis MICHEL

Det nationella parlamentet
Karel DE GUCHT
Elio DI RUPO

DANMARK

Regeringen
Henning CHRISTOPHERSEN

Folketinget
Peter SKAARUP
Henrik DAM KRISTENSEN

DEUTSCHLAND

Regeringen
Joschka FISCHER
*ersatte Peter GLOTZ
i november 2002*

Förbundsdagen
Jürgen MEYER
Erwin TEUFEL

ELLAS

Regeringen
Giorgos PAPANDEOU
ersatte Giorgos KATIFORIS
i februari 2003

Det nationella parlamentet
Paraskevas AVGERINOS
Marietta GIANNAKOU

ESPAÑA

Regeringen
Alfonso DASTIS
ersatte Carlos BASTARRECHE
som suppleant i september 2002, därefter
A. Palacio som ordinarie ledamot i mars 2003

Det nationella parlamentet
Josep BORRELL
FONTELLES
Gabriel CISNEROS
LABORDA

FRANCE

Regeringen
Dominique de VILLEPIN
ersatte Pierre MOSCOVICI
i november 2002

Det nationella parlamentet
Pierre LEQUILLER
ersatte Alain BARRAU
i juli 2002
Hubert HAENEL

IRELAND

Regeringen
Dick ROCHE
ersatte Ray MacSHARRY
i juli 2002

Det nationella parlamentet
John BRUTON
Proinsias DE ROSSA

ITALIA

Regeringen
Gianfranco FINI

Det nationella parlamentet
Marco FOLLINI
Lamberto DINI

LUXEMBOURG

Regeringen
Jacques SANTER

Det nationella parlamentet
Paul HELMINGER
Ben FAYOT

NEDERLAND

Regeringen
Gijs de VRIES
ersatte Hans van MIERLO
i oktober 2002

Det nationella parlamentet
René van der LINDEN
Frans TIMMERMANS

ÖSTERREICH

Regeringen
Hannes FARNLEITNER

Det nationella parlamentet
Caspar EINEM
Reinhard Eugen BÖSCH

PORTUGAL

Regeringen
Ernâni LOPES
ersatte João de VALLERA
i maj 2002

Det nationella parlamentet
Alberto COSTA
Eduarda AZEVEDO

SUOMI/FINLAND

Regeringen
Teija TIILIKAINEN

Riksdagen
Kimmo KILJUNEN
Jari VILÉN
ersatte Matti VANHANEN
i maj 2003

SVERIGE

Regeringen
Lena HJELM-WALLÉN

Riksdagen
Sören LEKBERG
Göran LENNMARKER

UNITED KINGDOM

Regeringen
Peter HAIN

Det nationella parlamentet
Gisela STUART
David HEATHCOAT-AMORY

FÖRETRÄDARE FÖR KANDIDATLÄNDERNA

LAND

Kύπρος/CYPERN

Regeringen
Michael ATTALIDES

Det nationella parlamentet
Eleni MAVROU
Panayiotis DEMETRIOU

MALTA

Regeringen
Peter SERRACINO-INGLOTT

Det nationella parlamentet
Michael FRENDU
Alfred SANT

MAGYARORSZÁG/ UNGERN

Regeringen
Péter BALÁZS
*ersatte János MARTONYI
i juni 2002*

Det nationella parlamentet
József SZÁJER
Pál VASTAGH

POLSKA/POLEN

Regeringen
Danuta HÜBNER

Det nationella parlamentet
Jozef OLEKSY
Edmund WITTBRODT

ROMÂNIA/RUMÄNIEN

Regeringen
Hildegard Carola PUWAK

Det nationella parlamentet
Alexandru ATHANASIU
*ersatte Liviu MAIOR
i februari 2003*
Puiu HASOTTI

SLOVENSKO/SLOVAKIEN

Regeringen
Ivan KORČOK
*ersatte Ján FIGEL
i november 2002*

Det nationella parlamentet
Jan FIGEL
*ersatte Pavol HAMZIK
i oktober 2002*
Irena BELOHORSKÁ

LATVIJA/LETTLAND

Regeringen
Sandra KALNIETE
ersatte Roberts ZILE
i januari 2003

Det nationella parlamentet
Rihards PIKS
Liene LIEPINA
ersatte Edvins INKĒNS
i januari 2003

EESTI/ESTLAND

Regeringen
Lennart MERI

Det nationella parlamentet
Tunne KELAM
Rein LANG
ersatte Peeter REITZBERG
i april 2003

LIETUVA/LITAUEN

Regeringen
Rytis MARTIKONIS

Det nationella parlamentet
Vytenis ANDRIUKAITIS
Algirdas GRICIUS
ersatte Alvydas MEDALINSKAS,
i december 2002, som själv som
suppleant ersatte Dalia
KUTRAITE-GIEDRAITIENE

България/BULGARIEN

Regeringen
Meglena KUNEVA

Det nationella parlamentet
Daniel VALCHEV
Nikolai MLADENOV

ČESKÁ REPUBLIKA/ REPUBLIKEN TJECKIEN

Regeringen
Jan KOHOUT
ersatte Jan KAVAN
i september 2002

Det nationella parlamentet
Jan ZAHRADIL
Josef ZIELENIEC

SLOVENIJA/SLOVENIEN

Regeringen
Dimitrij RUPEL
ersatte Matjaz NAHTIGAL
i januari 2003

Det nationella parlamentet
Jelko KACIN
ersatte Slavko GABER
i januari 2003
Alojz PETERLE

TÜRQÍYE/TURKIET

Regeringen
Abdullah GÜL
ersatte i mars 2003 Yasar
YAKIS, som själv ersatte
Mesut YILMAZ i december 2002

Det nationella parlamentet
Zekeriya AKCAM
ersatte Ali TEKIN
i december 2002
Kemal DERVIŞ
ersatte Ayfer YILMAZ
i december 2002

SUPPLEANTER

FÖRETRÄDARE FÖR EUROPAPARLAMENTET

William ABITBOL (F)
ALMEIDA GARRETT (P)
John CUSHNAHAN (IRL)
Lone DYBKJAER (DK)
Pervenche BERÈS (F)
Maria BERGER (ÖS)
Carlos CARNERO GONZÁLEZ (ES)
Neil MacCORMICK (UK)
Piia-Noora KAUPPI (FI)
Elena PACIOTTI (IT)
Luís QUEIRÓ (P)
Reinhard RACK (ÖS)
Esko SEPPÄNEN (FI)
The Earl of STOCKTON (UK)
Helle THORNING-SCHMIDT (DK)
Joachim WUERMELING (D)

FÖRETRÄDARE FÖR KOMMISSIONEN

David O'SULLIVAN

Paolo PONZANO

FÖRETRÄDARE FÖR MEDLEMSSTATERNA

LAND

BELGIË/BELGIQUE

Regeringen
Pierre CHEVALIER

Det nationella parlamentet
Danny PIETERS
Marie NAGY

DANMARK

Regeringen
Poul SCHLÜTER

Folketinget
Per DALGAARD
Niels HELVEG PETERSEN

DEUTSCHLAND

Regeringen
Hans Martin BURY
ersatte Gunter PLEUGER
i november 2002

Förbundsagen
Peter ALTMAIER
Wolfgang GERHARDS
ersatte Wolfgang SENFF
i mars 2003

ELLAS

Regeringen
Giorgos KATIFORIS
ersatte Panayiotis
IOAKIMIDIS i februari 2003

Det nationella parlamentet
Nikolaos
CONSTANTOPOULOS
Evripidis STILINIADIS

ESPAÑA

Regeringen
Ana PALACIO
ersatte Alfonso
Dastis i mars 2003

Det nationella parlamentet
Diego LÓPEZ GARRIDO
Alejandro MUÑOZ LONSO

FRANCE

Regeringen
Pascale ANDREANI
ersatte Pierre VIMONT
i augusti 2002

Det nationella parlamentet
Jacques FLOCH
ersatte Anne-Marie
IDRAC i juli 2002
Robert BADINTER

IRELAND

Regeringen
Bobby McDONAGH

Det nationella parlamentet
Pat CAREY,
ersatte Martin CULLEN i juli 2002
John GORMLEY

ITALIA

Regeringen
Francesco E. SPERONI

Det nationella parlamentet
Valdo SPINI
Filadelfio Guido BASILE

LUXEMBOURG

Regeringen
Nicolas SCHMIT

Det nationella parlamentet
Gaston GIBERYEN
Renée WAGENER

NEDERLAND

Regeringen
Thom de BRUIJN

Det nationella parlamentet
Wim van EEKELEN
Jan Jacob van DIJK
ersatte Hans van BAALEN
i oktober 2002

ÖSTERREICH

Regeringen
Gerhard TUSEK

Det nationella parlamentet
Evelin LICHTENBERGER
Eduard MAINONI
ersatte Gerhard KURZMANN
i mars 2003

PORTUGAL

Regeringen
Manuel LOBO ANTUNES

Det nationella parlamentet
Guilherme d'OLIVEIRA MARTINS,
ersatte Osvaldo de CASTRO i juni 2002
António NAZARÉ PEREIRA

SUOMI/FINLAND

Regeringen
Antti PELTOMÄKI

Riksdagen
Hannu TAKKULA
ersatte Riitta KORHONEN i maj 2003
Esko HELLE

SVERIGE

Regeringen
Sven-Olof PETERSSON
ersatte Lena HALLENGREN
i december 2002

Riksdagen
Kenneth KVIKST
Ingvar SVENSSON

UNITED KINGDOM

Regeringen
Baroness SCOTLAND OF ASTHAL

Det nationella parlamentet
Lord TOMLINSON
Lord MACLENNAN OF ROGART

FÖRETRÄDARE FÖR KANDIDATLÄNDERNA

LAND

Κύπρος/CYPERN

Regeringen
Theophilos V. THEOPHILOU

Det nationella parlamentet
Marios MATSAKIS
Androula VASSILIOU

MALTA

Regeringen
John INGUANEZ

Det nationella parlamentet
Dolores CRISTINA
George VELLA

**MAGYARORSZÁG/
UNGERN**

Regeringen
Péter GOTTFRIED

Det nationella parlamentet
András KELEMEN
István SZENT-IVÁNYI

POLSKA/POLEN

Regeringen
Janusz TRZCIŃSKI

Det nationella parlamentet
Marta FOGLER
Genowefa GRABOWSKA

ROMÂNIA/RUMÄNIEN

Regeringen
Constantin ENE
ersatte Ion JINGA
i december 2002

Det nationella parlamentet
Péter ECKSTEIN-KOVACS
Adrian SEVERIN

SLOVENSKO/SLOVAKEIN

Regeringen
Juraj MIGAŠ

Det nationella parlamentet
Zuzana MARTINAKOVA
ersatte Frantisek SEBEJ
i november 2002
Boris ZALA
ersatte Olga KELTOSOVA
i november 2002

LATVIJA/LETTLAND

Regeringen
Roberts ZILE
ersatte Guntars KRASTS
i januari 2003

Det nationella parlamentet
Guntars KRASTS
ersatte Maris
SPRINDZUKS i januari 2003
Arturs Krisjanis KARINS
ersatte Inese BIRZNIECE
i januari 2003

EESTI/ESTLAND

Regeringen
Henrik HOLOLEI

Det nationella parlamentet
Liina TÕNISSON
ersatte Liia HÄNNI
i april 2003
Urmas REINSALU
ersatte Ülo TÄRNO
i april 2003

LIETUVA/LITAUEN

Regeringen
Oskaras JUSYS

Det nationella parlamentet
Gintautas ŠIVICKAS
ersatte i februari 2003
Gediminas DALINKEVICIUS,
som själv ersatte
Rolandas PAVILIONIS *i december 2002*
Eugenijus MALDEIKIS
ersatte Alvydas MEDALINSKAS
i februari 2003

България/BULGARIEN

Regeringen
Neli KUTSKOVA

Det nationella parlamentet
Alexander ARABADJIEV
Nesrin UZUN

ČESKÁ REPUBLIKA/ REPUBLIKEN TJECKIEN

Regeringen
Lenka Anna ROVNA
ersatte Jan KOHOUT
i september 2002

Det nationella parlamentet
Petr NEČAS
František KROUPA

SLOVENIJA/SLOVENIEN

Regeringen
Janez LENARČIČ

Det nationella parlamentet
Franc HORVAT
ersatte Danica SIMŠIČ
i januari 2003
Mihael BREJC

TÜRQÍYE/TURKIET

Regeringen

Oğuz DEMIRALP
*ersatte M. Nihat AKYOL
i augusti 2002*

Det nationella parlamentet

Ibrahim ÖZAL
*ersatte Kürsat ESER
i december 2002*
Necdet BUDAK
*ersatte A. Emre KOCAOĞLOU
i december 2002*

OBSERVATÖRER

Roger BRIESCH
Josef CHABERT
João CRAVINHO
Manfred DAMMEYER
Patrick DEWAELE
Nikiforos DIAMANDOUROS
(ersatte Jacob SÖDERMAN i mars 2003)
Claude DU GRANRUT
Göke Daniel FRERICHS
Emilio GABAGLIO
Georges JACOBS
Claudio MARTINI
Anne-Maria SIGMUND
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
*(ersatte Eduardo ZAPLANA i februari 2003,
som ersatte Eva-Riitta SIITONEN
i oktober 2002)*

Ekonomiska och sociala kommittén
Regionkommittén
Arbetsmarknadens parter
Regionkommittén
Regionkommittén
Europeisk ombudsman

Regionkommittén
Ekonomiska och sociala kommittén
Arbetsmarknadens parter
Arbetsmarknadens parter
Regionkommittén
Ekonomiska och sociala kommittén
Regionkommittén

SEKRETARIAT

Sir John KERR
Annalisa GIANNELLA

Generalsekreterare
Ställföreträdande generalsekreterare

Marta ARPIO SANTACRUZ
Hervé BRIBOSIA
Elisabeth GATEAU
Maria José MARTÍNEZ IGLESIAS
Guy MILTON
Kristin de PEYRON
Alain PIOTROWSKI
Alessandra SCHIAVO
Maryem van den HEUVEL

Agnieszka BARTOL
Nicole BUCHET
Clemens LADENBURGER
Nikolaus MEYER LANDRUT
Ricardo PASSOS
Alain PILETTE
Etienne de PONCINS
Walpurga SPECKBACHER

ARBETSGRUPPER

<u>Ämne</u>	<u>Ordförande</u>	<u>Rapport</u>
1. Subsidiaritet	Iñigo Mendez de Vigo	CONV 286/02 av den 23 september 2002
2. Stadgan	Antonio Vitorino	CONV 354/02 av den 22 oktober 2002
3. Juridisk person	Vice ordförande Guiliano Amato	CONV 305/02 av den 1 oktober 2002
4. De nationella parlamenten	Gisela Stuart	CONV 353/02 av den 22 oktober 2002
5. Kompletterande befogenheter	Henning Christophersen	CONV 375/1/02 av den 4 november 2002
6. Ekonomisk styrning	Klaus Hänsch	CONV 357/02 av den 21 oktober 2002
7. Yttre åtgärder	Jean-Luc Dehaene	CONV 459/02 av den 16 december 2002
8. Försvar	Michel Barnier	CONV 461/02 av den 16 december 2002
9. Förenkling	Vice ordförande Guiliano Amato	CONV 424/02 av den 29 november 2002
10. Frihet, säkerhet och rättvisa	John Bruton	CONV 426/02 av den 2 december 2002
11. Socialt Europa	Giorgos Katiforis	CONV 516/1/03 av den 4 februari 2003

DISKUSSIONSCIRKLAR

1. Domstolen	Antonio Vitorino	CONV 636/03 av den 25 mars 2003
2. Budgetförfarandet	Henning Christophersen	CONV 679/03 av den 14 april 2003
3. Egna medel	Iñigo Mendez de Vigo	CONV 730/03 av den 8 maj 2003

Alternativ rapport
DEMOKRATIERNAS EUROPA

De uppfyllda målen från Laeken

Som ledamöter av konventet kan vi inte stödja utkastet till europeisk konstitution. Det uppfyller inte kraven i Laekenförklaringen från december 2001.

I Laekenförklaringen står det att **"unionen måste flyttas närmare medborgarna"**.

Genom att mer beslutsfattande överförs från medlemsstaterna till unionen när det gäller straffrättsliga frågor och nya områden inom inrikespolitiken kommer unionen att bli mer avlägsen.

I Laekenförklaringen står det vidare att **"behörighetsfördelningen måste bli tydligare"**.

Men när det gäller den nya kategorin "delade befogenheter" finns det inga garantier för hur makten kommer att delas, särskilt som medlemsstaterna inte kommer att få lagstifta på dessa områden om unionen beslutar att göra det. EG-domstolen i Luxemburg kommer att avgöra eventuella tveksamma fall.

I Laekenförklaringen sägs det att unionen **"uppträder alltför byråkratiskt"**.

I utkastet till konstitution behandlas inte de sammanlagt 97 000 sidorna i gemenskapens regelverk, och det föreslås ett nytt rättsligt instrument, en "akt som inte är en rättsakt", som gör det möjligt för den icke-valda kommissionen att anta bindande lagar.

I Laekenförklaringen krävs det **"mindre tröghet och stelhet av de europeiska institutionerna"**.

Men genom konstitutionen får alla de befintliga EU-institutionerna mer makt och det skapas ett "ordförandenas Europa", med fler arbeten för politiker och mindre inflytande för folket.

I Laekenförklaringen betonas de nationella parlamentens betydelse och i Nicefördraget

"understryks nödvändigheten av att undersöka deras roll i gemenskapsbygget".

De nationella parlamenten förlorar i inflytande jämfört med kommissionen, Europaparlamentet och Europeiska rådet. Deras föreslagna nya roll när det gäller att se till att subsidiaritetsprincipen iakttas är i själva verket enbart en begäran som kommissionen kan bortse från. Inte en enda befogenhet kommer att återföras till medlemsstaterna.

I Laekenförklaringen krävs **"ökad öppenhet och effektivitet"** i unionen.

I konstitutionen samlas mer verkställande makt och budgetmakt hos just de EU-institutioner där det ständigt har förekommit skandaler som gäller dålig förvaltning, slöseri och bedrägeri.

I Laekenförklaringen antyds att en konstitution är en möjlighet: "**Slutligen infinner sig frågan huruvida denna förenkling och omstrukturering inte på sikt skulle kunna leda till att det antas en grundlagstext inom unionen**".

Man tog snabbt fasta på idén att de befintliga mellanstatliga fördragen skulle omvandlas till en ny europeisk konstitution, men man undersökte varken vilka alternativ som stod till buds eller de långsiktiga konsekvenserna av en sådan rättsakt.

Slutligen var det främsta målet i Laekenförklaringen ett **demokratiskt Europa**.

Genom utkastet till konstitution skapas en ny centraliserad europeisk stat, som är mäktigare och mer avlägsen, med mer politiker, mer byråkrati och en större klyfta mellan de styrande och de som styrs. Euratomfördraget införlivades med konstitutionen i sista ögonblicket utan att någon arbetsgrupp fick tid att se över det.

Utkastet till EU-konstitution utarbetades inte enligt normala demokratiska metoder

- Ansökarländerna behandlades som observatörer i presidiet och hade inget verkligt inflytande.
- Endast tre politiska familjer var representerade i det mäktiga presidium som utarbetade den enkelspåriga texten.
- Ledamöterna förvägrades rätten att få sina ändringsförslag översatta och utskickade, och det hölls inga debatter eller omröstningar om dessa förslag.
- Den halva av befolkningen som avvisade Maastrichtfördraget i Frankrike och Nicefördraget i Irland hade inga ledamöter i konventet.
- Inte enda euroskeptisk eller eurorealistisk person fick tillstånd att observera eller delta i arbetet i presidiet eller vid något av dess biträdande sekretariat.

Giscard tillät inte demokrati och normala omröstningsförfaranden i konventet. Utkastet till konstitution strider mot alla demokratiska principer. Vi vill ha ett nytt utkast från ett mycket mer representativt konvent, som är demokratiskt till sitt innehåll och demokratiskt i sina förfaranden.

Vi överlämnar härmed följande 15 punkter för våra premiärministrar och övriga medborgare att överväga.

1. DEMOKRATIERNAS EUROPA. Europeiska unionen (EU) skall inte ha någon konstitution. I stället bör Europa organiseras på mellanparlamentarisk grund genom ett fördrag om europeiskt samarbete. Därigenom kommer ett demokratiernas Europa (DE) att upprättas i stället för det befintliga EU. Om EU skall ha ett nytt namn bör det vara Demokratiernas Europa.
2. ETT NEDBANTAT FÖRDRAG. De nuvarande 97 000 sidorna i regelverket för EU och EES måste förenklas radikalt. I stället skall man koncentrera sig på gränsöverskridande frågor i vilka de nationella parlamenten inte kan agera effektivt på egen hand. Beslut om subsidiaritet skall fattas av de nationella parlamenten.
3. ÖPPET FÖR ALLA DEMOKRATIER. Alla demokratiska europeiska stater som har undertecknat och fullt ut respekterar Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna skall kunna bli medlemmar i DE.
4. FÖRENKLAT BESLUTFATTANDE. De nuvarande 30 olika sätten att fatta beslut i EU skall minskas till två: lagar och rekommendationer. När omröstning med kvalificerad majoritet tillämpas skall förslaget i fråga kräva 75 % av rösterna för att gå igenom, om inget annat angetts.
5. VETO I VITALA FRÅGOR. Lagarna skall bara vara giltiga om de har godkänts av de nationella parlamenten. Ett nationellt parlament skall ha vetorätt i frågor som de anser viktiga.
6. GEMENSAMMA KÄRNFRÅGOR. Lagarna skall behandla reglerna för den gemensamma marknaden och vissa gemensamma miniminormer till skydd för anställda, konsumenter, hälsan, säkerheten och miljön. På andra områden skall DE ha befogenhet att utfärda rekommendationer till medlemsstaterna, vilka alltid har frihet att anta strängare normer.
7. FLEXIBELT SAMARBETE. DE får enhälligt godkänna ett flexibelt samarbete för de nationer som vill delta i ett närmare samarbete. DE skall också erkänna och stödja andra alleuropeiska organisationer, t.ex. Europarådet.
8. ÖPPENHET OCH INSYN. Beslutsprocessen och de relevanta handlingarna skall vara öppna och tillgängliga utom om ett rimligt skäl för undantag bekräftas med kvalificerad majoritet.
9. ENKEL OMRÖSTNING I RÅDET. Ett förenklat omröstningssystem skall fungera i rådet som kan innebära att varje medlemsstat har en röst i DE:s råd. Ett beslut med kvalificerad majoritet skall kräva stöd av länder som har mer än hälften av DE:s totala befolkning.

10. DE NATIONELLA PARLAMENTEN SKALL VÄLJA KOMMISSIONEN. Varje nationellt parlament bör välja sin egen kommissionsledamot. Kommissionsledamoten skall närvara i de berörda nationella parlamentens Europautskott. De nationella parlamenten skall ha befogenhet att entlediga sin kommissionsledamot. Kommissionens ordförande skall väljas av de nationella parlamenten. De nationella parlamenten skall besluta om det årliga lagstiftningsprogrammet och kommissionen skall i motsvarande grad fungera som sekretariat åt rådet och åt de nationella parlamenten.
11. INGEN LAGSTIFTNING GENOM DOMSTOLEN. Rättslig aktivism som utövas av Europeiska domstolen i Luxemburg skall förhindras och domstolen skall respektera Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
12. PARTNERSKAPSAVTAL. Medlemsstaterna och DE får ingå partnerskapsavtal av ömsesidigt intresse med stater eller grupper av stater. DE skall respektera sina partners parlamentariska demokrati och kan bistå de fattigare av dessa med finansiellt stöd, samtidigt som frihandelsavtalen främjas.
13. BÄTTRE GRANSKNING. Den europeiske ombudsmannen, revisionsrätten samt Europaparlamentets och de nationella parlamentens budgetutskott skall ha tillgång till alla handlingar och alla räkenskaper.
14. JÄMLIKHET MELLAN SPRÅKEN. Vid lagstiftning skall alla officiella DE-språk behandlas lika.
15. FÖRENTA NATIONERNA. DE skall inte ha någon egen arme. Fredsbevarande och fredsskapande åtgärder skall vidtas på uppdrag av Förenta nationerna och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa. Medlemsstaterna skall själva besluta om de vill välja ett gemensamt försvar genom Nato, ett oberoende försvar eller föra en neutralitetspolitik.

Bidrag från konventsledamöterna

Abitbol, William - (suppleant) Europaparlamentet

Bonde, Jens-Peter - (ledamot) Europaparlamentet

Dalgaard, Per - (suppleant) Danmarks folketing

Gormley, John - (suppleant) Irlands parlament

Heathcoat-Amory, David - (ledamot) Förenade kungarikets parlament

Seppanen, Esko - (suppleant) Europaparlamentet

Skaarup, Peter - (ledamot) Danmarks folketing

Zahradil, Jan - (ledamot) Tjeckiska republikens parlament